

Lite om Rachel Muheim

Vem är jag?

Jag är forskare vid Biologiska institutionen vid Lunds universitet och studerar hur fåglar kan orientera och navigera med hjälp av jordens magnetfält, samt hur de kan uppfatta det. Jag har växt upp i Schweiz och har skådat fåglar så länge jag minns (mina föräldrar var båda mycket aktiva fågelskådare). Under tiden jag läste biologi vid universitetet i Zürich började jag ringmärka fåglar bl.a. vid Col de Bretolet, en ringmärkningsstation på 2000 m höjd i Alperna. Här väcktes mitt intresse för fågelflyttning och önskan på att få komma till Lund för att specialisera mig i ämnet. Så, 1998 kom jag till Lund för att doktorera om flyttfåglars magnetorientering. Det var början på ett nära samarbete med Falsterbo Fågelstation där jag har engagerat mig ända sedan dess. Efter en postdoc i USA mellan 2004 och 2008 har jag nu permanent bosatt mig här i Sverige och bor i Torna Hällestad tillsammans med min Berner Sennenhund Leo. En av mina stora passioner är också att resa och jag har haft turen att kunna besöka och skåda fåglar och andra djur på några av de mest avlägsna ställena på jordkloten.

Varför vill jag engagera mig i SkOF?

Jag har engagerat mig i olika fågelföreningar mer eller mindre så länge jag minns. I Schweiz var jag aktiv i flera fågelskydds- och ornitologiska föreningar och ingick i styrelsen för det regionala Birdlife Zürich och det nationella Birdlife Schweiz. Jag tycker att det är viktigt att bidra till att skydda och värna om fåglar så att även framtida generationer kan glädjas åt de. SkOF gör ett viktigt arbete här i Skåne som jag vill stödja så gott jag kan.

Vad vill jag utveckla inom SkOF?

Som hos många andra föreningar så pågår ett generationsskifte inom SkOF, inte bara personellt, men ffa. på hur man jobbar inom föreningen och kommunicerar med sina medlemmar. Pandemin har, på gott och ont, tvingat oss att ställa om och t.ex. sända tisdagskvällarna på Zoom, vilket har varit uppskattat av ffa. hos medlemmar som bor långt från Lund. Medlemsundersökningen vi genomförde har gett oss värdefull insikt i hur våra medlemmar ser på föreningen och vad vi kan förbättra. Ett av de viktigaste utmaningarna kommer att bli att värva nya och unga medlemmar i en tid där föreningsliv inte är så självklart som det var en gång för tiden.

Mitt bästa skådartips?

Jag skådar egentligen mest hemma i min trädgård eller utomlands, men om jag ska tipsa om ett bra ställe för att skåda i Skåne så är det förstås fågelsträcket i Falsterbo!

Jag har sällan beskådat så imponerande massor med flyttfåglar som man kan se en fin höstdag på Falsterbonäsan, även om det finns liknande ställen på andra platser.

Mitt bästa skådarminne

Oj, det var en svår fråga... Jag har många fina skådarminnen från när och fjär, men som sagt så är en himmel (och fångstnät) full av blåmesar, talgoxar, kungsfåglar, trastar, hackspettar, nötskrikor och nötkråka och den ena eller andra sällsynthet vid Falsterbo mycket svårslagen.